

Σκέψεις που βρίσκονταν σε καραντίνα και αποτυπώνονται φουριόζες σε ψηφιακά μελάνια προς αποφυγή του αφανισμού τους.

Η φετινή άνοιξη μας επιφύλαξε πολλές εκπλήξεις. Σε αντίθεση με το παρελθόν, άνθισαν λογίων λογίων άγνωστα λουλούδια. Δεν μπορούμε να ξέρουμε ακόμα με σιγουριά το είδος τους, πάντως ορισμένα βρωμάνε από μακριά. Άλλα πάλι, τα γνωρίζουμε από παλιά.

Κλείστηκε ο καθένας στην τρύπα του να γλυτώσει από τον φοβερότερο όλων των ιών, τον κορονοϊό. Κάθε ανθρώπινο σώμα ήταν εν δυνάμει φορέας μόλυνσης, κάθε βήξιμο στην ουρά των super-market προκαλούσε φόβο, κάθε ανθρώπινη κίνηση στο δημόσιο χώρο δίχως σοβαρό λόγο για τους μπάτσους, κόστιζε 150 ευρώ. Κάπως έπρεπε να υπάρξουμε... ως την υπουργική καθημερινή ενημέρωση των 18:00. Η "λύτρωση" ερχόταν από τις -όλο φροντίδα- συμβουλές του ψάλλη ιατρού μας : Να πλένετε τα χέρια σας και να τρέχετε κατά μόνας ή το πολύ δυο-δυο, δεκαπέντε λεπτά τη μέρα. Ακολουθούσε δελτίο τρόμου με εκατόμβες νεκρών μολυσμένων απο τον covid-19 από διάφορες χώρες του κόσμου.

Δεν υπονοούμε πως δεν υπάρχει κορονοϊός ή πως δεν σκοτώνει. Πόσο μάλλον πως πρόκειται για μια συνομοσία των κινέζων, των εβραίων ή των εξωγήινων. Επειδή στο μυαλό ορισμένων δεν χωράει η πραγματικότητα ως έχει (και είναι όντως πολύ ζοφερή) προσπαθούν μονίμως να γαντζωθούν πίσω από φανταστικά σενάρια ή μεταφυσικές εξηγήσεις, οι οποίες προωθούνται από συγκεκριμένα κρατικά κέντρα ώστε να σπέρνουν τη σύγχυση. Αυτή η σύγχυση στόχο είχε να εμφανίζεται ως ανεύθυνος ή συνωμοσιολόγος, οποιοσδήποτε επιχειρεί να κριτικάρει την κρατική αφήγηση και διαχείριση της επιδημίας.

Αυτό που καταλάβαμε καλά (και δεν είμαστε οι μόνοι), είναι πως όσο επικίνδυνη κι αν είναι αυτή η επιδημία, η σχεδόν κήρυξη στρατιωτικού νόμου διακρινόταν από την πιο υποκριτική αντίφαση: επιτρέπεται η δουλειά (για όσους έχουν) και η κατανάλωση (για όσους μπορούν), αλλά όχι το σουλάτσο.

Δεν θα επεκταθούμε στο αν η καραντίνα σώζει ζωές. Όμως δεν πρέπει να ξεχάσουμε το βίωμα του εγκλεισμού, να μην ξεχνάμε γενικά, γιατί η επόμενη φορά δεν πρέπει να μας βρει απροετοίμαστους/ες. Να μην επιτρέψουμε να μας μαντρώσουν έτσι ξανά, μην μας κυριέψει ο φόβος, να διεκδικήσουμε από τώρα ένα δωρεάν κοινωνικό σύστημα υγείας, ικανό να περιθάλπει όλους κι όλες. Να επανανοηματοδοτήσουμε τη λέξη υγεία, ως διανοητική, σωματική και ψυχική. Η υγεία μας δεν προσβάλλεται μονάχα από αόρατους ιούς και μικρόβια (συμβαίνει κι αυτό). Η υγεία μας προσβάλλεται κι από τη βλακεία που μας σερβίρει η κρατική δημαγωγία από τις τηλεοράσεις, τα blogs του κυβερνοχώρου και τις φυλλάδες της, υποτιμώντας τη νοημοσύνη μας. Η υγεία μας προσβάλλεται από την απομόνωση, το άγχος, την κατάθλιψη που μας κυκλώνουν στην αβάσταχτη καθημερινότητα της επιβίωσης. Και φυσικά, για την ανθυγιεινή αυτή ζωή μας δεν ευθύνεται ο κορονοϊός.

Τι αλλάζει τελικά; Τι δεν άλλαξε ποτέ; Ποια είναι αυτά τα νέα λουλούδια τα άγνωστα, τα βρωμερά; Ποια είναι εκείνα τα παλιά που βρωμούν επίσης; Πάλι κρίση, πάνω που βγήκαμε απ' την προηγούμενη;

Θυμάται άραγε κανείς το όχι και πολύ μακρινό 2008, τότε που με αφορμή την κατάρρευση της Lehman Brothers στην Αμερική οδηγηθήκαμε σε παγκόσμια οικονομική ύφεση; Τότε που η παγκόσμια οικονομική κρίση εμφανιζόταν από την ντόπια δημαγωγία και το πολιτικό προσωπικό ως κρίση χρέους; Τότε που υποτιμήθηκε ο μισθός και η ζωή μας σε αδιανόητα για την εποχή επίπεδα; Θυμάται κανείς ορισμένους που έλεγαν πως μας ψέκαζαν ή πως η λύση θα ήταν να γυρίσουμε στη δραχμή; Θυμάται κανείς την αστυνομική καταστολή που χρησιμοποίησε το ελληνικό κράτος για να αντιμετωπίσει τις διαδηλώσεις; Θυμάται κανείς πως πονηρά η αριστερά του κεφαλαίου αλλά και οι φασίστες κέρδισαν ψηφιάκια μέσα στη σύγχυση και την αγανάκτηση; Θυμάται κανείς πως επιστρέψαμε στην ανάπτυξη;

Υποτιμημένοι/ες, με ελαστικότερη συνείδηση, υπομονή και ωράριο.

Εν έτει 2020 μια νέα κρίση, υγειονομική αυτή τη φορά, ξεκινάει απ' την Ανατολή. Από τη χώρα με τους υψηλότερους ρυθμούς καπιταλιστικής ανάπτυξης παγκοσμίως, την Κίνα. Εκεί δεν ακούσαμε άμεσα για καπιταλιστική κρίση παρά μόνο σαν επακόλουθο. Μια νέα λεξούλα αρχίσαμε να χρησιμοποιούμε καθημερινά.

Πανδημία !!!

Το κινέζικο κράτος και ο ανατολίτικος καπιταλισμός αγκαζέ έπρεπε να ελαττώσουν τις μηχανές παραγωγής (όχι όλες εννοείται) λόγω μιας υπερπαραγωγής που δεν είχε ανταπόκριση στην παγκόσμια αγορά, παρά τις νίκες του κινέζικου καπιταλισμού έναντι των αντιπάλων του σε ορισμένους τομείς. Κάποιοι (πάρα πολλοί ενδεχομένως) θα έπρεπε να απολυθούν, όπως συμβαίνει σε κάθε καπιταλιστική κρίση. Αυτοί θα αντιδρούσαν. Πώς θα κάθονταν ήσυχoi; Η πολιτική αξιοποίηση μιας επιδημίας (βιοπολιτική), έριξε μια καινοτόμα ιδέα στο τραπέζι*: **Καραντίνα για το καλό της υγείας σας!** Και σύντομα υιοθετήθηκε από τα περισσότερα κράτη του πλανήτη. Φυσικά και δεν χάφτουμε πως νοιάστηκε η κυριαρχία για την υγεία των υπηκόων της. Για αυτήν είμαστε αναλώσιμοι.

Η αναδιάρθρωση που συμβαίνει ήδη, δεν αφορά μονάχα τον τομέα των τηλεπικοινωνιών και τις 5G τεχνολογίες. Αφορά όλους τους τομείς της παραγωγής και της κατανάλωσης, μεταξύ των οποίων η βιομηχανία της υγείας άλλα και του ελέγχου και ασφάλειας. Και ίσως, υποπτευόμαστε, κυρίως η τελευταία να είναι προτεραιότητα για τα αφεντικά μας, καθώς ιστορικά κάθε καπιταλιστική αναδιάρθρωση έφερνε και αντιδράσεις, τέτοιες που πολλές φορές κόντεψαν να γκρεμίσουν το καπιταλιστικό οικοδόμημα.

Έλεγχος, επιτήρηση, ασφάλεια στα χρόνια του κορονοϊού.

Μια βιομηχανία χρειάζεται σίγουρα την παραγωγή ενός προϊόντος προς πώληση, αλλά και πρόθυμους αγοραστές. Τι συμβαίνει στον καπιταλισμό όταν κάποιος θέλει

να πουλήσει κάτι που δεν είναι χρήσιμο; Δημιουργεί την ανάγκη του μέσω της διαφήμισης. Ποιος θα αγόραζε ασφάλεια με το κιλό;

Χρόνια τώρα στεκόμαστε αμήχανα(;) στην υποκλοπή των προσωπικών μας δεδομένων. Η παρακολούθηση των κινήσεών μας γίνεται καθημερινά από τις κάμερες (ιδιωτικές και δημόσιες) στα περισσότερα σημεία της πόλης. Η αστυνομία περιφέρεται και είναι έτοιμη να πατάξει όσους χαρακτηριστούν ως εχθροί της δημόσιας τάξης.

Κάποια στιγμή είναι απαραίτητο να ενημερωθούν οι παπαροκαδες και οι απανταχού ψεκασμένοι πως το τσιπάκι είναι δυστυχώς περιττό. Υπάρχουν λιγότερο φασαριόζικοι τρόποι επιτήρησης. Εκεί που δεν φτάνει ο φακός της κάμερας, οι υποκλοπές και οι ρουφιάνοι, φτάνουν τα κινητά τηλέφωνα και τα application τους. Οι εφαρμογές αυτές προσφέρουν χάρτες και διευκολύνσεις για ταξίδια και διαδρομές, ελέγχουν τους σφυγμούς της καρδιάς σου, μετράνε την ποσότητα του νερού που ήπιες, τα βήματα που έκανες σήμερα, καθώς και σε ψυχαγωγούν με αστείες παραμορφώσεις της φάτσας σου.

Όλες αυτές οι εφαρμογές συνδέονται στο ίντερνετ και λειτουργούν μέσω αυτού. Δεν προσφέρουν μονάχα τις υπηρεσίες τους στο κοινό. Συλλέγουν και δεδομένα. Τα δεδομένα αυτά τα μοιράζονται εταιρίες που κυκλοφορούν application και πολλές φορές καταλήγουν στα χέρια της αστυνομίας ή των big pharma και των big tech εταιριών. Αυτό που άλλοτε ήταν αυτονόητο πως είναι αδιανόητο και ανεπίτρεπτο, δηλαδή η συγκέντρωση, η μεταφορά, η ανάλυση και αξιοποίηση των προσωπικών μας δεδομένων τα τελευταία χρόνια ,έχει πάει περίπατο. Ειδικά όταν το προϊόν είναι δωρεάν και προσφέρει πράγματα τα οποία νομίζει κανείς πως χρειάζεταιται.

Ορισμένες ασιατικές χώρες όπως η Κίνα και η Ν.Κορέα από πολύ νωρίς επέβαλλαν στους υπηκόους τους να χρησιμοποιούν διάφορες εφαρμογές στα κινητά τους, οι οποίες κάνουν tracking στις κινήσεις τους και ενημερώνουν αν εμφανίζεται κάποιο κρούσμα δίπλα τους. Αφορμή για αυτήν την επιβολή ήταν η αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του κορονοϊού και η πιο γρήγορη ιχνηλάτηση των κρουσμάτων. Όποιος έσπαγε την καραντίνα, η αστυνομία του ζητούσε να γυρίσει σπίτι του. Στη Δύση, οι κυβερνήσεις των ευρωπαίων χλεύαζαν τους κινέζους ανταγωνιστές τους. Ενημέρωναν τον κόσμο πως εδώ είναι Ευρώπη και οι πολίτες δεν έχουν μάθει σε τέτοια μοντέλα αυταρχικών κοινωνιών, υπάρχουν ατομικές ελευθερίες που γίνονται σεβαστές σε αντίθεση με την Κίνα και πως δεν μπορεί να επιβληθούν τόσο ακραίες πρακτικές ελέγχου.

Με τον καιρό οι ίδιοι άνθρωποι άλλαξαν τροπάριο. Κυκλοφόρησαν διάφορες εφαρμογές οι οποίες ήταν εθελοντικές. Το μέλλον όμως δεν προβλέπει εθελοντισμό. Εταιρίες όπως η Google και η Apple φροντίζουν ώστε οι εφαρμογές ιχνηλάτησης επαφών να είναι ενσωματωμένες στα κινητά. Στην Ελλάδα μας καθησύχαζαν διάφοροι ειδικοί πως τα δεδομένα μας παραμένουν ασφαλή και δεν διαμοιράζονται σε τρίτους. Την ίδια στιγμή, ωστόσο, η καθεστωτική “Καθημερινή” φρόντιζε να μας ενημερώσει ότι μια εφαρμογή της Apple μέτρησε περισσότερες βόλτες στην εξοχή εν μέσω καραντίνας.

Η επιτήρηση γειώνεται κοινωνικά μέσω των νέων τεχνολογιών, χωρίς βεβαίως να στοκάρονται οι παλιές και δοκιμασμένες μέθοδοι. Στην ελληνική πλευρά της Κύπρου για παράδειγμα, ο θεσμός του Παρατηρητή Γειτονιάς έδινε πληροφορίες στους μπάτσους αναφορικά με το πόσες φορές βγήκε απ' το σπίτι του κανείς. Το εντυπωσιακό και τραγικό της ιστορίας, είναι ότι μέσα στην καραντίνα ο ρουφιανοθεσμός αυτός στελεχώθηκε (εθελοντικά πάντα) με το 10% του συνολικού πληθυσμού!

Η ανανέωση των οχημάτων αλλά και του εξοπλισμού των μπάτσων, καθώς και οι αθρόες νέες προσλήψεις τους για να αντιμετωπίσουν υποτίθεται τον κορονοϊό, μας έκανε να γελούμε και να κλαίμε ταυτόχρονα. Τα ίδια πάθαμε χάνοντας το λογαριασμό των εκατομμυρίων ευρώ στα ΜΜΕ, επίσης για τις ανάγκες υποτίθεται της καμπάνιας αντιμετώπισης της επιδημίας. Η αστυνομική διαχείριση της επερχόμενης κρίσης προϋποθέτει έναν σκληρό έλεγχο της πληροφόρησης και μία ακραία χειραγώγηση της κοινής γνώμης.

Η φτώχεια ποινικοποιείται εντονότερα αλλά και ευκολότερα πλέον. Ακόμα και για λόγους "υγείας". Το μάντρωμα των προσφύγων και των μεταναστών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης αποτελεί μια μεγάλη νίκη της βιομηχανίας του ελέγχου και της ασφάλειας. Η αδυναμία μας να αναλύσουμε και να σαμποτάρουμε αυτό το σύμπλεγμα, επιτρέπει στην ασφαλίτικη και караβανάδικη νοοτροπία να κερδίζει έδαφος.

Τα αφεντικά και τα κράτη τους παγκοσμίως ετοιμάζονται να αντιμετωπίσουν τα αποτελέσματα της κρίσης τους. Εμείς ως εργάτες κι εργάτριες δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα εκτός από την άγνοια και την παραίτησή μας. Με τον ίδιο τρόπο που είμαστε ανεύθυνοι/ες να αφήνουμε την πολιτική στους πολιτικούς, θα είμαστε διπλά ανεύθυνοι /ες να αφήσουμε το ζήτημα της υγείας μας στο υπουργείο υγείας και στους ειδικούς του, αλλά και την ασφάλειά μας στο υπουργείο των μπάτσων και στους ρουφιάνους του.

* Όχι τόσο καινοτόμα για τον μεσαίωνα αλλά για τα χρόνια που ζούμε, αν εξαιρέσουμε την γρίπη των χοίρων το 2009 όπου η Κίνα εφάρμοσε καραντίνα σε ορισμένες επαρχίες της.

www.kanaima.squat.gr